

našli pravih uzrokov „mlačnosti in razpadu“ pri narodni stranki. Kdo bi z veseljem še delal za narodno stvar, ako vidi, da „mladi“ demagogi povsod seme nesloge trosijo in vse razdejavajo!

Vnanje države. Na Nemškem se je svečanost zmage nad Francozi pri Sedanu v obče borno obnesla. Prvi je obsodil sleparsko svečanost učeni in pogumni škof Ketteler, češ, da katoličani nemajo uzrokov veseliti se zmage, ki je rodila sramotno preganjanje kat. cerkve. Tako sodijo tudi katoličani in toraj fiasco Bismarkove svečanosti.

Na Španskem so morali Karlisti na dveh mestih ob morji streljati na pruske parobrode, ki se zdaj tu, zdaj tam pobrežju bližajo, da izvažajo vojake in vojne priprave. Nasledek bo le ta, da se utegne brez potrebe še več nedolžne krvi preliti.

Za poduk in kratek čas.

Domovina je rešena.

Ako bi bilo „Narodovemu“ dopisniku iz Žavca števil. 200 od dne 31. avg. verjeti, bi slovenski narod še ne stal tako na slabem, kakor sodijo nekteri hladnokrvni politiki. Bila je namreč v Žavcu dne 30. avg. dijaška svečanost, obstoječa iz govorov, deklamacije, petja in pitja in pa iz dveh gledišnih iger. Tacih reči se sicer dan denešnji po svetu dosti godi, svet pa pri vsem tem na svojem mestu stoji; toda v Žavcu ni bila zgolj dijaška veselica, marveč se je pokazalo neko posebno junaštvo, ki bo menda v prihodnjih krvavih bojih, kadar pojde za zedinjeno „Slovenijo“ ali „Ilirijo“, služilo namesto Kruppovih topov, katerih Slovenci itak nemamo, ker jih še država sama ne glešta. Narod slovenski — pravi dopisnik — je vsled dijaškega narodnega poguma tako jak, da se mu pogina več bati ni. Piše namreč: „Še nij treba klicati po popu, da se slovenski narod dene v „poslednje olje“, dokler je mladež taka“. — Tristo triintriideset zelenih vragov, zdaj ko je „mladež taka“, zdaj bo pa že! Če odlučimo fraze od jedra, je mladeniški dopisnik S—c. polnokrven liberalce, ki ne trpi „popov“ v narodu in tudi ne pri narodnem delovanju, ker bo menda vse opravila taka mladež, ki se je brezbožnosti in cepastega hujskanja na „pope“ in svete reči iz „Naroda“ naučila. — Da pa stvar vendar tako gladko ne ide, kaže smešni dopisnik sam, ker se huduje nad „breškim izdajalstvom“ ter psuje duhovnike „brezdomovince“, ker sta 2 zoper slov. liberalnega kandidata glasovala. S tem se pa dopisnik sam po obrekovalnih ustih bije; kajti, če duhovnov pri narodnem delu ni več treba, marveč lahko „Narodovo“ študentovstvo vse opravi, zakaj niste šli k volitvi v Brežice, in zakaj psujete duhovnika, ki sta vam v Brežicah slavo zmage celó prepustila?

Toda z mladeniški dopisuni, ki se posebno zdaj v počitnicah po zdvijanjem listu v liberalno — nesramni pisavi skušajo, se ni pričakati. — Hoteli smo pa pri tej priliki neke druge stvari omeniti. Poštenim slov. dijakom namreč povemo, da jim taki bedasti dopisi silno škodujejo, ker občinstvo po njih lahko sodi, da so z večine vsi dijaki takošnji, kakor jih prismojen dopisun popisuje. S tem si pa dijaci če dalje bolj odvračajo srca svojih dosedanjih dobrotnikov „črne garde“, kakor jih čedni fantalin žalski imenuje. Kdo si bo s podpiranjem dijakov živ bič spletal, ako vidi, da se duh in srce dijaške mladeži tako pači! Čas bi res bil, da se pošteni dijaci tesno med sebo združijo in v bran postavijo brezverstvu in nravni spačenosti, ki razdeva mladež po srednjih in višjih šolah. Od „take mladeži“ nema domovina ničesar druga pričakovati kakor žalost, razdor in pogubo.

Slovstvo.

G. Ferd. Auchman, narejavec šampanjca v Mariboru, spisal in založil je majhno, za vinorejce pa važno knjižico z naslovom „Poglavitni nauki kletarstva ali umnega ravnanja z vinom“. Ti nauki so razvrščeni v 4 oddelke: 1. snaga pivnice ali kleti in posode, 2. vrenje vinskoga soka, 3. pretakanje, 4. čiščenje vina. — Škoda le, da niso ti odstavki v knjižici po naslovih in tisku razvidni, kar priprostega bralca nekoliko moti. Sicer je v teh oddelkih ob kratkem razloženo blizo vse, kar so iznajdbe in skušnje pri vinoreji dozdale in kar smo v raznih listih „Gospodarja“ svojim bralcem obširno razložili.

Knjižica ima na eni plati nemško, na drugi pa slovensko besedo. Prevod slovenski — razun dolgočasnega „nij“ — teče gladko, in kder mu jasnosti menjka, bo pomogla nemška beseda. Nejasno n. pr. je na 6. str. rečeno, da je „naloga naše vinstvene šole, da ona z besedo in dejanjem čiste nauke o tem (namreč prvo vrenje pred ali po preši) razširja“, v tem ko ima nemška beseda: „da es Aufgabe unserer Weinbauschule ist, so viel als möglich reinen Satz (drožje ali kaliz) zu predigen“. — Bralca tudi moti skažena beseda; „hävzenblotar“ = Hausenblase, ko ima vendar Wolfov besednjak besedo: „vizin“ = Hausen, (rus. bjeluga); Hausenblase = vizji mehur, še bolje ruski: „ribji klej“ = Fischleim, ker se res nareja iz plavnih mehurjev raznih rib, posebno pa beluge. — Za „rebeln“ je bolje že navadna beseda „robkati“ ali „smukati“, kakor pa „ribati“ grozdje.

Kljubu temu vsemu zamoremo knjižico z dobro vestjo priporočati, ker smo prepričani, da bode vsakdo, ki se z vinstvom peča, mnogo podučnega v njej našel. Priporočamo jo posebno bralnim društvom, ker najdejo v njej voditelji mnogo